

کارل ارف : کارمینا بورانا

کارل ارف در دهم جولای 1895 در مونیخ به دنیا آمد. از کودکی به موسیقی علاقمند شد و در نواختن سازهای پیانو، ارگ، ویولنسل تسلط پیدا کرد. 12 سال داشت که کتابی از او به چاپ رسید و در سال 1914 از آکادمی موسیقی مونیخ فارغ التحصیل شد. اولین اثر او در زمینه گُر "چنین گفت زرتشت" بود که در سال 1912 اجرا شد. اولین آپرای او در سال 1913 به نام گیزای قربانی یک موسیقی بسیار دراماتیک بود که از یک افسانه کهن ژاپنی اقتباس شده بود و از لحاظ موزیکالیت شباهت زیادی به کارهای کلود دبوسی داشت. او سالها ریاست موسیقی تاترمونیخ را بر عهده داشت و دلیل نزدیک بودن آثار او به تاتر همین نزدیکی وی به تاتر بوده است. از کارهای جالب توجه وی ابداع شیوه آموزش موسیقی به کودکان میباشد و در کنار آن هم آوازی صدای انسان. ارف معتقد بود صدای انسان یکی از کاملترین آلات موسیقی است. دیگر از کارهای او اهمیت دادن به نقش سازهای کوبه ای و ضربی در ارکستر مانند نقش انواع طبل ها زنگ ها و زایلوفون ها و... که این عوامل میتوانند به علت سادگی تکنیک نوازندگی حس همکاری و هماهنگی را به خصوص در بین کودکان ایجاد نماید.

کارمینا بورانا به معنی آواز بوران بر پایه یافته های ارف از آثار قرون وسطی برای ارکستر بزرگ و گروه خوانندگان به وجود آمد. این اثر در سال 1280 توسط گروه موسیقی "مینه زینگر" در آلمان نوشته شده و اشعار آن از قرن سیزدهم و شانزدهم و شاعر آن ناشناس میباشد. (امیر اشرف آریانپور). اشعار این منظومه در حالتی پر رمز و راز شخصیتی جستجوگر رami نمایانند که در پی عشق، شادمانی، مواهب طبیعت و آزادی ره می سپارد. این اثر در سه بخش 1- بهاران 2- درخراوات 3- دربارگاه عشق میباشد. تکخوانان آن سوپرانو، تنور و باریتون بوده و به همراهی ارکستر و گروه بزرگ خوانندگان اجرا می گردد.

گردآوری : ایرج گلی

